

PRZEMARŁY (2) *part praet act*

e prawdopodobnie jasne (tak w prze-); a jasne.

sg m N przemarły (1). ◇ L przemarłym (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

Wygłodzony, przemorzony (2) : On w Wielorybie Ionafzá rátował W xieńcu przemárłym cudownie záchował: Wyrwał z wnętrzości łákomego Smoká/ Swego Proroká. KlonFlis B3v; A iáko Wilk przemárły/ gdy źrzobka młodego Obaczy gdzie ná ftronie/ łási lię do niego KlonWor 5.

Synonimy: głodny, pusty.

Cf PRZEMRZEĆ